

Hlaci stej' nuxje blizko mi,
 Wostarpelej' we ruzbi.
 Hozej' lej' hwězdy z ukad'z'akaj;
 Tam, tam jedna čemnosć nej;
 Wšitko so lam blyskota.
 A so z pytku wobdawaj;
 Ale luda wasnosć wsja,
 Wote mjeso wosalja.
 Sloj' piej' lej' dwo' nebjoma,
 Zane družke nje pyta,
 Wšak je radost namakat,
 Koluwj' be' sej' požadat.
 Zapra hwězdy nje namkam,
 Dwi' sym znower zasysam.
 Floristaw.

209

Wjei'or.

Za horu sostoniču khowa,
 Zapaduje do morja,
 A na no' dym nebj'u znowa
 No' te hwězdy rozsywa.
 Lube boje nje nam siele
 Džep'ska puka poslednja,
 Tandy'el boji - z nebes dele
 Stod'ison so približa.
 Trije z wuplakanym wo'i
 Horoyih sylow wy'epjele,
 A hdy'ej' pko noha kro'i
 Skhadz'a kwe'ka nadzije.